



Till generaldirektören för Statens Musikverk

Mot bakgrund av de nedskärningar som nu håller på att genomföras inom Statens Musikverk efterlyser Kungl. Musikaliska akademien den konsekvensanalys som man måste förutsätta ligger till grund för de åtgärder som vidtas.

Som tidigare huvudman för Musikbiblioteket ser Kungl. Musikaliska akademien med stor oro på den personalminskning som nu genomförs inom Statens Musikverk. Nästan hela det av generaldirektören aviserade sparkravet för verket har förlagts till en enda enhet, nämligen Musik- och teaterbiblioteket, vilket får anses anmärkningsvärt – i synnerhet som inget sparkrav föreligger från statens sida. Samtidigt har personalförstärkningar genomförts inom andra delar av verksamheten, vilket i praktiken resulterar i en omfördelning av resurser inom verket.

I verkets förordning, utfärdad den 16 december 2010, står bl.a. att myndigheten särskilt ska

- **vårda, förteckna, vetenskapligt bearbeta och genom nyförvärv berika samlingar och dokumentation av teaterns, dansens och musikens kulturarv.**

Likasa står att myndigheten ska

- **verka för en ökad kunskap grundad på samverkan med universitet, högskolor och andra samt förmedla denna kunskap inom sina olika verksamhetsområden.**

Denna förordning betonar således verkets ansvar att med kompetent personal tillse att samlingarna sköts på ett professionellt sätt och att nyttjarna på ett yrkesmässigt och effektivt sätt kan få del av det unika innehållet. Bland den stora mängden nyttjare hittar man musiker, ensembler, körer, orkestrar, kammarmusikföreningar, festivaler, dirigenter, musikforskare, studenter och lärare vid universitet, högskolor, folkhögskolor, kulturskolor m.fl. både i Sverige och utomlands – kort sagt hela det musikaliska området.

I förordningen betonas också vikten av kvalificerade nyförvärv. Denna funktion är en grundförutsättning för att biblioteket inte ska bli ett museum. Det är just den kvalificerade bedömningen och det professionella urvalet av litteratur och musikaler som utgör garantin för att nyförvärven på ett ansvarsfullt sätt gör samlingarna högaktuella samtidigt som dessa i sin helhet står för decennier, ja århundraden, av ackumulerade kunskaper och insikter. Endast därigenom kan biblioteket även i fortsättningen vara en vital del av svenskt och utländskt musikliv i alla dess former och inom alla dess verksamhetsfält.

I Statens Musikverks egna presskommunikéer framhålls att man ”bygger en ny organisation för att skapa samordningsvinster”. Att man genom borttagandet av flera tjänster inom just Musik- och teaterbiblioteket skulle uppnå samordningsvinster framstår dock som en omöjlig ekvation. Förutom att man genom neddragningen förlorar oundgängliga kompetenser måste rimligen en av följderna bli att färre personer med specialkompetens får utföra fler uppgifter än tidigare. Redan tidigare har exempelvis öppetiderna varit begränsade, liksom köerna har varit långa för att få notmaterial inscannade. Hur kommer vi att se ”samordningsvinsterna” manifesterade inom detta område?

Vidare har man valt att inte återbesätta tjänsten som överbibliotekarie. Samtidigt återfinns den person som ansvarar för det oundgängliga området litteraturinköp bland dem som får gå. Betyder det att deras insatser anses överflödiga i den nya, ”serviceorienterade” organisationen? Frågorna är många och berättigade.

Verksledningen har ju – efter omfattande och initierad kritik från vitt skilda håll inom musiklivet – bedyrat att öppetiderna kommer att förbli oförändrade. Då är det av största vikt att sparbetinget inte förläggs till de för offentligheten mindre synliga – men oerhört angelägna – ansvarsområdena som t.ex. underhåll av samlingarna, katalogisering och nyinköp.

Inom ett så kunskapsbaserat område som Musik- och teaterbiblioteket är det naturligtvis specialistkompetensen och effektiviteten i hanteringen på alla nivåer som utgör grunden för omvärldens förtroende. Om det underliggande budskapet från generaldirektören för en statlig myndighet är att kosmetiska ytbehandlingar är en väg framåt och att nivån ”bra nog” för det inre arbetet räcker inför framtiden, kommer tilltron till verksamheten – och nyttan av den – att drastiskt minska liksom möjligheterna att på längre sikt arbeta strategiskt med framtidsfrågor.

Kungl. Musikaliska akademien efterlyser därför – mot bakgrund av gällande förordning för Statens Musikverk – både en av verksledningen tydligt formulerad konsekvensanalys av de föreslagna neddragningarna, tydliga sakargument för den inom myndigheten ojämlika fördelningen av dem och en redogörelse för hur sparbetinget skulle kunna ge de samordningsvinster som generaldirektören anger som motiv för sina åtgärder.

För Kungl. Musikaliska akademien
Stockholm 2013-02-21

Gustaf Sjökvist
Preses

Tomas Löndahl
Ständig sekreterare